

Uchwała nr 1/2020
Komisji Stomatologicznej
Naczelnej Rady Lekarskiej
z dnia 31 stycznia 2020 r.

w sprawie działań zmierzających do dostosowania warunków umów o udzielanie świadczeń finansowanych ze środków publicznych do aktualnych kosztów realizacji tych umów.

§1.

1. Wzywa się wszystkich lekarzy dentyistów będących stroną umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju leczenie stomatologiczne lub reprezentujących w tym zakresie podmioty lecznicze do wystąpienia do właściwego oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia w trybie art. 158 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych o zmianę warunków finansowych umowy z przyczyn, których nie można było przewidzieć w momencie zawierania umowy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 powinien zawierać wskazanie warunków finansowych rekompensujących placówce wzrost kosztów udzielania świadczeń, w szczególności wynikających z ogólnego wzrostu cen utrzymania gabinetów (czynsze, media), cen wyrobów medycznych, wzrostu kosztu obsługi obowiązków administracyjnych oraz skutków konieczności podniesienia płac (podniesienie płacy minimalnej, skutki ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia).

§2.

Zobowiązuje się komisje stomatologiczne okręgowych rad lekarskich do :

- a) rozpropagowania wezwania, o którym mowa w §1 ust. 1 wśród członków OIL,
- b) pomocy w opracowaniu wniosków,
- c) monitorowania liczby składanych wniosków,
- d) podjęcia rozmów z oddziałem NFZ zmierzających do uwzględnienia złożonych wniosków,
- e) przekazywania Komisji Stomatologicznej NRL danych, o których mowa w pkt c) i relacji z podjętych działań.

§3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sekretarz
Anita Pacholec

Przewodniczący
Andrzej Cisto

UZASADNIENIE

Lekarze dentyści posiadający kontrakt z Narodowym Funduszem Zdrowia znaleźli się w sytuacji, w której realizacja umowy z Funduszem, z uwagi na nieustanny wzrost kosztów udzielania świadczeń zdrowotnych staje się nieopłacalna.

Powyższe wynika z faktu, że w ostatnim czasie na lekarzy dentyistów nakładane są nowe, skutkujące znacznym obciążeniem finansowym obowiązki, a wartość kontraktu z NFZ jest od wielu lat utrzymywana na stałym, niezmiennym poziomie.

Na wzrost kosztów udzielania świadczeń zdrowotnych ma wpływ ogólny wzrost cen utrzymania gabinetów (czynsz, media), wzrost cen wyrobów medycznych czy też wzrost kosztu obsługi obowiązków administracyjnych. Ponadto świadczeniodawcy zostali zobowiązani do podnoszenia wynagrodzeń swoich pracowników zgodnie z ustawą z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych, oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2020 r.

W świetle ww. okoliczności dalsze utrzymywanie na niezmiennym poziomie pułapu cenowego za punkt rozliczeniowy świadczeń zdrowotnych z zakresu leczenia stomatologicznego, będzie skutkowało całkowitą nierentownością udzielania świadczeń finansowanych ze środków publicznych, i w konsekwencji doprowadzi do konieczności rozwiązania umowy z Funduszem lub niepodjęcia jej po wygaśnięciu obecnie realizowanej umowy.

Wskazać również należy, że Fundusz w celu odparcia wielokrotnie zgłaszanych przez samorząd lekarski argumentów dotyczących konieczności zwiększenia wartości kontraktów z NFZ, podnosi, że na postępowania konkursowe w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju leczenie stomatologiczne, zgłaszają się chętni lekarze dentyści. W ocenie Komisji zainteresowanie konkursami wśród lekarzy dentyistów nie świadczy o atrakcyjności zaproponowanych przez Fundusz warunków kontraktu. W szczególności mając na uwadze:

- brak konieczności poparcia ogłaszanej przez Oddziały Wojewódzkie NFZ ceny oczekiwanej jakimkolwiek wyliczeniem,
- dominującą pozycję komisji konkursowej wobec oferenta

wynegocjowanie przez prowadzących placówki stomatologicznej zadowalających warunków finansowych jest wręcz niemożliwe.

Przepis art. 158 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych, reguluje wyjątek od zakazu dokonywania zmian w zawartych umowach z NFZ. Zmiana umowy z Funduszem jest dopuszczalna, w sytuacji gdy wystąpiły okoliczności, których nie dało się przewidzieć podczas zawierania umowy. Należy przyjąć, że opisany wyżej wzrost kosztów prowadzenia działalności leczniczej, stanowi okoliczność której lekarze dentyści nie mogli przewidzieć podczas zawierania umowy z NFZ (w tym w szczególności obowiązek waloryzacji pensji pracowników ochrony zdrowia), i tym samym uprawnia do wystąpienia z tej przyczyny do NFZ o zmianę umowy, szczególnie, że ceny kontraktów już podpisanych nie były podnoszone od lat, a w wielu przypadkach były nawet obniżone w stosunku do lat poprzednich. **Obecnie realizowane umowy zostały zawarte na długi, po raz pierwszy pięcioletni okres.**

W toku procedowania zmian w planie finansowym NFZ na rok 2019, których sednem był znaczący wzrost ogólnej kwoty przeznaczonej na świadczenia zdrowotne, w oficjalnym projekcie przekazanym Sejmowi RP zawarta była deklaracja „projektowanej, poczynając od dnia 1 lipca 2019 r. zmiany wyceny świadczeń opieki zdrowotnej realizowanych w poszczególnych rodzajach świadczeń, związanej ze zwiększającymi się kosztami ich udzielania, w szczególności umożliwiającej zwiększenie kosztów wynagrodzeń personelu”.

Jedyną zmianą w odniesieniu do umów stomatologicznych był wzrost współczynnika korygującego wartość punktową świadczeń udzielanych dzieciom i młodzieży z 1,3 do 1,5, tłumaczony zresztą w uzasadnieniu zamiarem zwiększenia dostępności do świadczeń dla dzieci i młodzieży. Zmiana ta nie polepszyła sytuacji znakomitej większości placówek stomatologicznych choćby z powodu niskiej zgłaszalności wizyt dzieci i młodzieży przez rodziców i opiekunów.